

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/144/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214010312
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2214010312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Jána Mihala, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2015, v trestnej veci obžalovaného P. P., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, prejednal odvolanie Okresného prokurátora v Dunajskej Strede, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede sp.zn. 2T/88/2014 zo dňa 27.08.2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovaný P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. č. XXX/XX, J. C. - P.,

s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm./m, § 38 odsek 4, § 42 odsek 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zák. sa **z r u š u j e** výrok o treste uloženom obžalovanému P. P. v trestnom rozkaze Okresného súdu Pezinok sp. zn. 0T/30/13 zo dňa 25.03.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný P. P. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 09. apríla 2013 v čase okolo 15.00 hod., na Dunajskej ulici v obci Zlaté Klasy, časť Rastice, ako vodič viedol motorové osobné vozidlo značky Škoda Favorit, s presne nezisteným evidenčným číslom vozidla z okresu Galanta, pri jazde ohrozil Z. P. J. a jej maloletého syna, pričom lustráciou v evidencii priestupkov bolo zistené, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Dunajskej Strede č. ORP-

DS-ODI2-P-383/2011 zo dňa 10. Júna 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. Júla 2011, mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 25 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Vo výroku o treste okresný súd v nadväznosti na uznanú vinu rozhodol tak, že podľa § 44 upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede sp.zn. 4T/131/2014 zo dňa 16.07.2014, na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 0T/121/2013 zo dňa 8.11.2013, na trestný rozkaz Okresného súdu v Dunajskej Strede sp.zn. 1T/154/2013 zo dňa 19.08.2013 a na trestný rozkaz Okresného súdu v Dunajskej Strede sp.zn. 0T/44/2013 zo dňa 02.05.2013.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie Okresný prokurátor v Dunajskej Strede, a to proti výroku o treste.

Z odôvodnenia odvolania vyplýva, že okresný prokurátor sa nestotožňuje s postupom okresného súdu, keď upustil od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona.

Podľa názoru okresného prokurátora aj napriek skutočnosti, že sa obžalovaný k spáchanému trestnému činu priznal a trestný čin oľutoval, prevažujú u neho priťažujúce okolnosti obsiahnuté v § 37 písmeno h/ a písmeno m/ Trestného zákona spočívajúce v tom, že spáchal viac trestných činov a pred ich spáchaním bol už za trestný čin odsúdený.

U obžalovaného z posudzovaných trestných činov je najprísnejšie trestný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, z ktorého bol rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede sp.zn. 1T/131/2014 zo dňa 16.07.2014 uznaný za vinného a u ktorého je základná trestná sadzba v rozpätí od 7 rokov do 12 rokov. Dolná hranica trestnej sadzby sa povinnou aplikáciou zásady uvedenej v § 38 odsek 4 Trestného zákona zvyšuje o 1/3-inu, a to zo 7 rokov na 8 rokov a 8 mesiacov. Z uvedeného dôvodu nemohlo v zmysle znenia § 44 Trestného zákona obžalovanému už skôr uložené a v rozsudku citované tresty považovať za dostatočné na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, nakoľko ich výška v jednotlivých prípadoch, ako aj v súhrne nedosahuje ani len výmeru zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby, nehovoriac o skutočnosti, že uloženie trestu i na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby obžalovanému by bolo možné vzhľadom k jeho kriminálnej minulosti považovať za neprimerane mierne potrestanie.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že už pred spáchaním posledného z posudzovaných skutkov bol 5-krát súdne trestaný a žiadne z doterajších odsúdení nemalo na neho žiadny prevýchovný účinok.

Okresný prokurátor preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, pri zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby u trestného činu najprísnejšie trestného o 1/3-inu a aby bol zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

K tomuto odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril aj obhajca obžalovaného s tým, že rozsudok súdu I. stupňa aj vo výroku o treste považuje za správny a zákonný a bolo by nespravodlivé uložiť obžalovanému trest v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov pri zrušení predchádzajúcich rozsudkov pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, keď predtým mu bol ukladaný trest v rámci konania o dohode o vine a treste pre spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora s tým, že navrhovala uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na primeranú dobu.

Obhajca navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť.

Krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí preskúmal na základe odvolania okresného prokurátora zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že okresný súd postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému P. P. spôsobom, ktorý nezodpovedá príslušným ustanoveniam Trestného zákona.

Základným predpokladom pre to, aby okresný súd mohol v zmysle § 44 Trestného zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu je, že tu prichádza v zmysle zásad pre ukládanie súhrnného trestu uloženie práve takéhoto trestu.

Treba podotknúť, že základnou podmienkou uloženia súhrnného trestu je viacčinný súbeh trestných činov, ktorý je daný vtedy, ak medzi spáchaním časovo najskoršieho z nich a spáchaním najneskoršieho z nich, nebol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok. V zmysle súdnej praxe platí, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol páchatel' odsúdený.

V predmetnej trestnej veci neboli splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu vo vzťahu k všetkým rozsudkom a trestným rozkazom uvedeným vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Krajský súd totiž konštatuje, že obžalovaný spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona dňa 9.3.2013, pričom obžalovaný bol od spáchania tohto skutku viackrát súdne trestaný. Prvým trestom obžalovaného v odpise registra trestov po spáchaní tohto skutku je trestný rozkaz Okresného súdu v Pezinku zo dňa 25.03.2013, sp.zn. OT/30/2013, ktorý sa stal právoplatný 25.03.2013, pričom tu bol P. P. odsúdený na trest odňatia slobody podmiennečne na 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobu v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, t.j. do 26.09.2015 a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 5 rokov. V tomto prípade teda v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona ide o prvý vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovaného, a teda prichádza do úvahy ukládanie súhrnného trestu výlučne podľa tohto vo vzťahu v pomere k tomuto trestnému rozkazu.

Ďalšie odsúdenia, ktoré má obžalovaný v registri trestov sa totiž už týkajú trestného rozkazu Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 02.05.2013, sp.zn. OT/44/2013, kedy mu bol uložený ďalší podmiennečný trest odňatia slobody, ďalej sa týka trestného rozkazu Okresného súdu v Dunajskej Strede sp.zn. 4T/107/2013, kedy už bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu v Dunajskej Strede vo veci OT/44/2013, ďalším v poradí bol trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III. vo veci vedenej pod sp.zn. 2T/55/2013, kedy bolo taktiež upustené od uloženia súhrnného trestu, ďalšie odsúdenie sa týka vo veci vedenej Okresným súdom v Dunajskej Strede pod sp.zn. 1T/154/2013 a ďalšie. Vo vzťahu ku všetkým týmto odsúdeniam už nejde o viacčinný súbeh z časového hľadiska, ale ide o recidívu obžalovaného, pričom o recidívu obžalovaného ide aj vo veci vedenej na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp.zn. 4T/131/2014 zo dňa 16.07.2014, pretože tu lúpežný skutok spáchal obžalovaný dňa 20.04.2014, t.j. po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku vo veci vedenej na Okresnom súde v Pezinku pod sp.zn. OT/30/2013.

V sumáre teda krajský súd dospel k záveru, že vo viacčinnom súbehu sú tu iba trestný čin uvedený v napadnutom rozsudku a potom v trestnom rozkaze Okresného súdu v Pezinku vydaného pod sp.zn. OT/30/2013, a preto krajský súd mohol uvažovať iba o ukladaní súhrnného trestu vo vzťahu k tejto trestnej činnosti.

Pri ukladaní trestu obžalovanému v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, krajský súd mal k dispozícii základnú trestnú sadzbu až do dvoch rokov, samozrejme zvýšenú pri dvoch priťažujúcich okolnostiach a jednej poľahčujúcej okolnosti, čo vo výsledku znamená, že bol nútený krajský súd uvažovať o trestnej sadzbe zvýšenej dolnej hranice v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona. Na základe kritérií uvedených v § 34 odsek 1 Trestného zákona, § 34 odsek 4 Trestného zákona, potom krajský súd majúci k dispozícii túto trestnú sadzbu dospel k záveru, že u obžalovaného vonkoncom neprichádza do úvahy upustenie od súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. Upustenie od súhrnného trestu totižto by bolo možné iba za predpokladu, že už samotné trestné stíhanie páchatel'a a zhodnotenie jeho osoby a jeho trestného činu môžu mať samy osebe z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účinky, ktoré má inak len ukladaný trest odňatia slobody. Púhe prejednanie trestnej veci pred súdom však môže byť dostačujúcim len u páchatel'a, u ktorého to dovoľujú možnosti nápravy na jeho osobné pomery. U obžalovaného takáto situácia neprichádza do úvahy, lebo v komplexe podľa aktualizovaného registra trestov bol tento 12-krát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť a napríklad len v roku 2013 bol 6-krát súdne trestaný prevažne pre prečin marenia výkonu

úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, pričom len v roku 2013 v týchto odsúdeniach bolo 3-krát upustené od uloženia súhrnného trestu, pričom následne sa obžalovaný dopúšťal ďalšej a ďalšej trestnej činnosti ako to vidno z odpisu registra trestov, ako aj pripojených spisov.

Za tejto situácie potom akékoľvek upustenie od uloženia súhrnného trestu neprichádza do úvahy. Trestný zákon totiž vychádza zo zásady, že základným zmyslom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysle existencie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo sa páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov tak robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. V zmysle týchto zásad aj postupoval krajský súd, keď mal za to, že v rámci ustálenej trestnej sadzby v danom prípade je pre obžalovaného primeraný a z hľadiska individuálnej, aj generálnej prevencie úmerný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka pri súčasnom zrušení výroku o treste, ktorý mu bol uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu v Pezinku sp.zn. OT/30/2013 zo dňa 25.03.2013.

Súčasne obžalovaného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože z odpisu registra trestov, ako aj pripojených spisov vyplýva, že do okamihu spáchania tohto trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Súčasne obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky, pretože takýto trest mu už bol uložený aj v trestnom rozkaze Okresného súdu v Pezinku sp.zn. OT/30/2013 zo dňa 25.03.2013.

Krajský súd má za to, že takto ukladaný trest spĺňa všetky zákonné podmienky z vyššie uvedených hľadísk.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.